

במראה

הַבִּיטָה בַּמֶּרְאָה.
שֶׁהָקָה: מָה יִפְתִּי...
מָה יִפְתִּי!
תֵּאָר אוֹתִי
וּבִתְמַצִּית הַמָּלִים!
פָּלַלְתִּי. מִשְׁשִׁתִּי אֶת מִצְחִי
נְבוֹךְ:
אֶת הַמַּלְכָּה,
וְכָל גִּשּׁוֹת הָאָרֶץ
סִגְנוֹת

וכשאתה מצלם

וּכְשֶׁאַתָּה מְצַלֵּם
אֶת הַסֵּעֲרוֹת בַּשֶּׁלֶג (חֲשׁוֹב
עַל זֹלָתְךָ – עִם הָאֱהָלִים!)
וּכְשֶׁאַתָּה צוֹפֶה בְּסֶרֶט
יָפֶה... וּבוֹחֵשׁ בָּאֵשׁ... וְצוֹלֶה
לְךָ עֶרְמוֹנִים... וְשׁוֹתֶה תֶּה...
וְקוֹרֵא סְפוּר אֶהְבָּה, זָכֹר
שֶׁמֶאֱחֹזְרֵי הָאֱהָלִים מְשֻׁטָּר
שֶׁנִּטֵּשׁ אֶת עֲמוֹ בְּכֹנָה
וְהָאִמָּה אֲדִישָׁה!

* תורכי עאמר נולד בשנת 1954 בכפר חורפיש בגליל העליון, בעל תואר ראשון בעבודה סוציאלית ומורה. עד כה פרסם עשרה ספרי שירה (מהם שניים באנגלית) ושלושה ספרי פרוזה. השתתף בכעשרים פסטיבלים לשירה מסביב לעולם.

יום האישה

היום הוא יומך, גברתי,
איננו מפסיקים לגבב ולו שורה אחת.
אנו מפטפטים למענך: שירי אהבה.
אנו מגמגמים: חג שמח!
אנו שואגים. יוצרים אמר יפה ביותר
ומבטיחים את היקר
לעיניך. יום וחולך,
עם הרוח, הוא רוח בודדת.
אך מחר,
רוחצת את האדמה שמש
אומרים חדשה
היום ישנם
מתנוו וימחק
את מלות השיר.